

การประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ใน
โครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA)
คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โดย

นางสาวสมศรี ผลพานิชเจริญ

เสนอต่อ

คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย
สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มกราคม 2553

คำนำ

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อการประเมินบรรยายการการเรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ(Y-MBA) ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อคณะบริหารธุรกิจในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการ วางแผนปรับเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนและกระบวนการเรียนรู้ที่ดีแก่นักศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็น อย่างสูงที่ได้กรุณาให้เงินทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัย

สมศรี ผลพานิชเจริญ

มกราคม 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ เพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและโครงการพิเศษเสริมในโครงการและนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ การวิเคราะห์หาค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ยของข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล (Kruskal-Wallis Test) การวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มตัวแปร (Cluster Analysis) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาโครงการ Y-MBA จำนวน 215 คน

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยการประเมินบรรยากาศการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA ในตัวแปรที่ทำให้สามารถสร้างเป็นแนวทางที่ดีเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนมีดังนี้ ร้อยละ 53 ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 27 – 28 ปี (ร้อยละ 39.5) รายได้เฉลี่ย ช่วง 20,001 – 40,000 บาท (ร้อยละ 49.8) ได้รับข่าวสารจากเว็บไซต์คณะบริหารธุรกิจร้อยละ 59.5 สถาบันที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีค่าเกินร้อยละ 10 ได้แก่ สถาบันพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 37.2) รองลงมา เป็น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การแพทย์ ปีที่จบการศึกษาอยู่ระหว่างในปี 2543-2545 (ร้อยละ 46.5) มีค่าเฉลี่ยคะแนนสะสม 3.01-3.50 (ร้อยละ 38.6) รองลงมา 2.51-3.00 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีร้อยละ 95.3 ประวัติการทำงานประสบการณ์หลังจบปริญญาตรีระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 54.9 ตำแหน่งงานที่มีร้อยละเกินกว่า 20 ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานระดับกลาง ผู้บริหารระดับต้น ประเภทกิจการที่มีร้อยละเกินกว่า 30 ได้แก่ การบริการ การผลิต ประเภทอุตสาหกรรมที่มีร้อยละเกินกว่า 10 ได้แก่ สินค้าอุปโภค เทคโนโลยีสารสนเทศ, อื่น ๆ ลักษณะงานที่มีร้อยละเกินกว่า 10 ได้แก่ การตลาด การผลิต/การปฏิบัติการ การขาย ภาพรวมของการประเมินบรรยากาศการเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.744 อยู่ในระดับประเมินสูง การวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูล ไม่มีความแตกต่างกันและสอดคล้องกัน และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบความสัมพันธ์เชิงบวกและผลการสำรวจเกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษที่ได้รับเลือกมากที่สุด คือ การศึกษาดูงานต่างประเทศและการจัดโครงการฝึกอบรม (CDC) ในกลุ่มวิชา Business Communication

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 วิธีการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
1.6 ข้อจำกัดในการวิจัย	3
1.7 นิยามศัพท์ทั่วไป	4
บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความเป็นมาของคณะบริหารธุรกิจ	6
2.2 การจัดการศึกษาของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับ นักบริหารรุ่นใหม่	7
2.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	13
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	22
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	23
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	23
3.4 เกณฑ์การให้คะแนนและการวัดผลการศึกษา	24
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาโครงการ Y-MBA	27
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA	32
4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานบุคคล กับการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA	38
4.4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA	41
บทที่ 5 บทสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
5.2 สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ (Y-MBA)	47
5.4 สรุปผลการวิจัยเชิงข้อเสนอแนะ	50
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	
1. แบบสอบถามการประเมิน	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลที่ศึกษา	28
ตารางที่ 2	แสดงค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และจัดอันดับค่า เฉลี่ยเพื่อแสดงถึงระดับของการประเมินบรรยากาศ การเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ใน หลักสูตรบริหารธุรกิจ	33
ตารางที่ 3	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานของบุคคลด้านต่าง ๆ กับระดับการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ใน โครงการ Y-MBA (Kruskal-Wallis Test)	36
ตารางที่ 4	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลกับระดับการประเมิน บรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโครงการ Y-MBA	40
ตารางที่ 5	ส่วนที่ 1 จำนวนค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัด ระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมใน กิจกรรมพิเศษของโครงการ Y-MBA	42
ตารางที่ 6	ส่วนที่ 2 จำนวนร้อยละของโครงการฝึกอบรม (CDC) ในกิจกรรม พิเศษของโครงการ Y-MBA	43

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาชีวิตมนุษย์

...การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มี
คุณภาพ ให้เป็นทรัพยากรทางปัญญาที่มีค่าของชาติ...

....งานด้านการศึกษาเป็นงานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาติ
เพราะความเจริญและความเสื่อมของชาตินั้น ขึ้นอยู่กับการศึกษา
ศึกษาของพลเมืองเป็นข้อใหญ่ ตามข้อเท็จจริงที่ทราบกันดี
แล้ว ขณะนี้บ้านเมืองของเรามีพลเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
ทั้งมีสัญญาณบางอย่างเกิดขึ้น ด้วยว่าพลเมืองของเราบาง
ส่วนเสื่อมโทรมลงไปในความประพฤติกและจิตใจ ซึ่งเป็น
อาการที่น่าวิตก ถ้าหากยังคงเป็นอยู่ต่อไป เราอาจจะเอา
ตัวไม่รอด ปรากฏการณ์เช่นนี้ นอกจากเหตุอื่นแล้วต้องมี
เหตุมาจากการจัดการศึกษาด้วยอย่างแน่นอน... เราต้องจัด
งานด้านการศึกษาให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น.....

พระบรมราชาธิราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

12 ธันวาคม 2510

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

การศึกษาการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นั้น

การศึกษาการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ เป็นงานสำคัญในระบบการศึกษา เพราะเป็นกลไกที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังเช่น พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า "ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน แต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้ จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า" ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สภาพความเป็นอยู่ของสังคมใด ๆ เป็นภาพสะท้อนให้เห็นความมีประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสังคมนั้น ๆ ด้วย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นสถาบันการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา ได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 โดยมีภารกิจหลักที่สำคัญประการหนึ่งคือ ให้การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทางวิชาการ การบริหาร และพัฒนาในสาขาต่าง ๆ คือ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารธุรกิจ พัฒนาการเศรษฐกิจ สถิติประยุกต์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ภาษาและการสื่อสารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปัจจุบันได้ทำการสอนในหลักสูตรปริญญาโท 15 หลักสูตร และปริญญาเอก 9 หลักสูตร (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2550 : 23) โดยมุ่งเน้นที่ผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพและขีดความสามารถสูง เพื่อให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ก่อตั้งสถาบันมาเมื่อปีการศึกษา 2509 จนถึงปีการศึกษา 2550 มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งสิ้น 44,510 คน เป็นระดับปริญญาเอก 236 คน ปริญญาโท 44,164 คน และประกาศนียบัตร 110 คน (ข้อมูล: ณ มิถุนายน พ.ศ. 2551 กองบริการการศึกษา)

คณะบริหารธุรกิจเป็นคณะหนึ่งของสถาบันบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ ในการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจและแลกเปลี่ยนตามความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการนำความรู้ต่าง ๆ ไปปรับเปลี่ยนองค์การให้มีความทันสมัยต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและเพื่อเป็นพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ทำให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและเป็นผลดีต่อสังคม และประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1. เพื่อศึกษาระดับการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและโครงการพิเศษเสริมในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.2.3. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในระยะต่อไป

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 **ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ศึกษา** ทำการศึกษาข้อมูลเฉพาะระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.3.2 **ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ศึกษา** ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.3.3 **ขอบเขตด้านประชากรที่ศึกษา** นักศึกษาในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ **รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 215 ตัวอย่าง**

1.4 วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามของนักศึกษาโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 215 คน
2. ข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการวิจัย
3. การตั้งสมมติฐานการวิจัย (Research hypothesis) เช่น ในกลุ่มผู้ที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยการรับรู้เรื่องการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ไม่ต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อเป็นองค์การการเรียนรู้
2. ผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปรับปรุงบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ
3. ผลการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในวางแผนการศึกษาและพัฒนาบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในระยะต่อไป อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.6 ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะระดับความเหมาะสมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังนั้น อาจมีองค์ประกอบด้านอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาในครั้งนี้ที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้

1.7 นิยามศัพท์ทั่วไป

1. **ประเมิน (Evaluation)** หมายถึง การตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่ง การประเมินเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศ สำหรับตัดสินคุณค่าการผลิต กระบวนการ และ จุดมุ่งหมายของโครงการ หรือโปรแกรม หรือทางเลือกต่าง ๆ ที่นำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย จุดเน้นของการประเมินคือ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตลอดจนเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. **การรับรู้ (Perception)** หมายถึง กระบวนการตีความหมายสิ่งที่เห็น ได้ยินและรู้สึกได้ จากการสัมผัส เพื่อให้รู้ว่า คืออะไร การรับรู้ของบุคคลสามารถรับรู้ทั้งทางวัตถุ จิตใจ และทาง สังคม ซึ่งมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ หากบุคคลมีการรับรู้ในทางบวก บุคคลนั้นจะสามารถเข้าใจตนเอง และสังคมในองค์การได้ดีและพัฒนาตนเองได้ดีกว่าบุคคลที่มีการรับรู้ในทางลบ การศึกษาครั้งนี้หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ การได้ยิน การได้เห็นสิ่ง ต่าง ๆ ที่กำหนด หรือมีอยู่ในองค์การ

3. **การเรียนรู้ (Learning)** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior change) อันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถอยู่ได้ในสังคมนั้น ๆ

4. **บรรยากาศการเรียนรู้ (Learning Climate)** หมายถึง การสร้างสิ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีความกระตือรือร้น (Active learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ โดยสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จาก การจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหา เครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะรับรู้ได้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ (Self-awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบ และสิ่งที่ได้เรียน การจัดชั้นเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับ เพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการเลือก กิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย (ผศ.ดร.พรนภิส ดาราสว่าง)

5. **บริหารธุรกิจ** หมายถึง การศึกษาที่ครอบคลุมถึงการจัดการ การบัญชี การเงินการธนาคาร พาณิชยศาสตร์ อุตสาหกรรม

6. **โครงการ ภาคพิเศษ** หมายถึง โครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับ นักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ

7. ภาคพิเศษ หมายถึง การศึกษาในตอนกลางคืน นอกเวลาราชการ เป็นนักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานแล้ว

8. สถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

9. คณะ หมายถึง คณะบริหารธุรกิจ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 เรื่อง ด้วยกันคือ

1. ความเป็นมาของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. การจัดการศึกษาของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นมาของคณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจได้ถือกำเนิดมาพร้อมกับการก่อตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2509 เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี คณะบริหารธุรกิจได้ผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก และได้เข้าไปเป็นกำลังสำคัญของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการบริการวิชาการแก่สังคมในด้านการวิจัย การฝึกอบรม การจัดสัมมนาวิชาการ การเป็นที่ปรึกษาให้แก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาประเทศ และแก้ไขปัญหาการบริหารประเทศอีกด้วย

คณะบริหารธุรกิจได้มีการเปิดหลักสูตรทั้งหมด 8 โครงการ ดังนี้

1. หลักสูตรภาคปกติ ภาษาไทย (R-MBA)
2. หลักสูตรภาคปกติ ภาคอังกฤษ (Eng-MBA)
3. โครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ ภาคพิเศษ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ (Y-MBA)
4. โครงการ ภาคพิเศษ สำหรับนักบริหาร (EMBA)
5. โครงการ ภาคพิเศษ (Flex-MBA)
6. โครงการ International Program
7. โครงการ Master of Science Program in Financial Investment and Risk Management (International Program)

8. Doctor of Philosophy Program in Finance (International Program)

ซึ่งในที่นี้ขออธิบายความเป็นมาของโครงการเฉพาะโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่

1.1 ความเป็นมาของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่

สำหรับโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ในปี พ.ศ. 2535 โดยจัดทำโครงการที่เป็นพิเศษสำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ หรือผู้ที่มีศักยภาพที่จะก้าวไปสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงจากสาขาวิชาซีพต่าง ๆ เพื่อศึกษาและเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการในการจัดการที่ทันสมัย นอกจากนี้จะได้รับการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากคณาจารย์และนักธุรกิจภายนอกแล้ว ผู้ที่เข้าศึกษายังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการนำความรู้ต่าง ๆ ไปปรับเปลี่ยนองค์การได้มีความทันสมัยต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความรู้ แนวคิดและทักษะการจัดการสมัยใหม่
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในพฤติกรรมและแรงจูงใจของผู้ร่วมงานและสามารถใช้ภาวะผู้นำในการบริหาร
4. เพื่อพัฒนาความสามารถในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ขององค์กรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร
5. เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการด้านธุรกิจต่างประเทศ (INTERNATIONAL BUSINESS) ขณะที่โลกธุรกิจกำลังปรับตัวเข้าสู่ยุคแห่งการค้าและการแข่งขันระหว่างประเทศมากขึ้น
6. เพื่อเตรียมตัวบุคคลให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานเพื่อก้าวสู่การเป็นผู้จัดการระดับกลางค่อนข้างสูง (HIGHER MIDDLE MANAGEMENT) หรือผู้บริหารระดับต้น (JUNIOR EXECUTIVE)

คุณสมบัติของผู้สมัครโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่

คณะบริหารธุรกิจได้เปิดโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหาร-
รุ่นใหม่ ในพ.ศ. 2535 ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ
สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ดังนี้

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาจากสถาบันการศึกษาของทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศที่กพ.และ/หรือ สำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา
2. มีประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาแล้วไม่น้อยกว่า
3 ปี (โดยนับประสบการณ์ทำงานถึงวันเปิดภาคการศึกษา)
3. อายุระหว่าง 25 ปี – 32 ปี

2. การจัดการศึกษาของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ คณะบริหารธุรกิจ ดังนี้

2.1 โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2549) โดยจะต้อง
ศึกษาการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจและวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ
16 วิชา (48 หน่วยกิต) มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	5 วิชา	15 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาหลัก	5 วิชา	15 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเอก/รวม	5 วิชา	15 หน่วยกิต
4. หมวดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ	1 วิชา	3 หน่วยกิต
5. การสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียน (Comprehensive Examination)		
6. การสอบปากเปล่า (Oral Examination)		

2.2 ระบบการศึกษา

เป็นการศึกษาแบบหน่วยกิต ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ภาคปกติ
และภาคฤดูร้อน ดังนี้

ภาคที่ 1	เดือนมิถุนายน – ตุลาคม	(16 สัปดาห์)
ภาคที่ 2	เดือนพฤศจิกายน – มีนาคม	(16 สัปดาห์)
ภาคฤดูร้อน	เดือนเมษายน – พฤษภาคม	(8 สัปดาห์)

ในภาคการศึกษาหนึ่ง นักศึกษาจะลงทะเบียนเข้าเรียนภาคปกติ 9 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีคณะบริหารธุรกิจเป็นกรณีพิเศษ ในกรณีที่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต หรือเกินกว่า 9 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 15 หน่วยกิต (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2551:125) และลงทะเบียน 6 หน่วยกิตในภาคฤดูร้อน

2.3 ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ จะได้รับปริญญาโทจากสถาบันฯ ก็ต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาตามโครงการภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2548 : 63) สำหรับกำหนดระยะเวลาให้ศึกษาได้อย่างน้อยที่สุด นั้น นักศึกษาชั้นปริญญาโท ภาคพิเศษ สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี 6 เดือน

2.4 การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

1) การวัดผลการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษากล่าวคือ ผลการศึกษาแต่ละวิชาของนักศึกษาให้หมายความถึงผลรวมของการทดสอบ การฝึกหัด การเขียนรายงาน ข้อเขียนประจำภาค ข้อวิจารณ์ การสอบ และงานต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติ ผลการศึกษาแสดงออกเป็นชั้นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. หมวดวิชาต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในหลักสูตรและมีการลงทะเบียนเพื่อหน่วยกิต ให้แสดงออกเป็นชั้นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

<u>ภาษาไทย</u>		<u>ภาษาอังกฤษ</u>		<u>ระดับแต้มเฉลี่ย</u>
ก	ดีเยี่ยม	A	Excellent	4.0
ก-	ดีมาก	A-	Very Good	3.7
ข+	ดี	B+	Good	3.3
ข	ดีพอใช้	B	Fairly Good	3.0

ภาษาไทย		ภาษาอังกฤษ		ระดับแต้มเฉลี่ย
ช-	เกือบดี	B-	Almost Good	2.7
ค+	พอใช้	C+	Fair	2.3
ค	เกือบพอใช้	C	Almost Fair	2.0
ค-	ไม่พอใช้	C-	Poor	1.7
ง	ใช้ไม่ได้	D	Very Poor	1.0
ต	ตก	F	Failure	0
ถ	เพิกถอน	W	Withdrawal	-
ถต	เพิกถอนในเกณฑ์ตก	WF	Withdrawal Failure	0
ร	ผลการศึกษาไม่สมบูรณ์ I	Incomplete		-

อาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ผลการศึกษาของแต่ละวิชา

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเข้าเรียนเพื่อหน่วยกิตวิชาหนึ่งวิชาใดจะต้องมีเวลาเรียนวิชานั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของชั่วโมงเรียนทั้งหมด มิฉะนั้นให้ถือว่ามีการศึกษาเป็น “F”

ข. วิชาในหมวดต่าง ๆ ตามความใน (ก.) ถ้าเป็นการลงทะเบียนเพื่อร่วมฟังให้แสดงผลการศึกษา ดังนี้

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
ฟ หมายถึง ร่วมฟัง	AU หมายถึง Audit
ถ หมายถึง เพิกถอน	W หมายถึง Withdrawal

การสิ้นสภาพนักศึกษา

นักศึกษาจะสิ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

- (1) ตาย
- (2) ยื่นใบลาออกและได้รับอนุมัติจากคณบดี
- (3) สำเร็จการศึกษา
- (4) คะแนนรวมของวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเข้าเรียนเพื่อหน่วยกิตในภาคหนึ่งภาคใด ตั้งแต่ 9 หน่วยกิตขึ้นไป คิดเป็นแต้มเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.0
- (5) อยู่ในสภาพรอพินิจมาแล้ว 1 ภาคการศึกษา และผลการศึกษาของวิชาที่เรียนในภาคการศึกษาที่อยู่ในสภาพรอพินิจนั้น เมื่อนำไปคิดแต้มรวมเฉลี่ยแล้วยังต่ำกว่า 2.7
- (6) ไม่ลงทะเบียนเข้าเรียนในภาคการศึกษาหนึ่งภาคการศึกษาใด ติดต่อกัน 2 ภาคการศึกษา โดยมีได้รับอนุมัติจากคณบดีให้ลาพักการศึกษา **ยกเว้น**ในกรณีที่อยู่ในระหว่างรอสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนหรือสอบปากเปล่า
- (7) ศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลา 6 ปี นับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา
- (8) สถาบันสั่งให้ลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาตามนัยแห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา หรือตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ว่าด้วยการสอบไล่
- (9) เมื่อลงทะเบียนเข้าเรียนเพื่อหน่วยกิตมาแล้วเกินข้อกำหนดขั้นต่ำที่ตนจะต้องศึกษาตามหลักสูตร 9 หน่วยกิต และได้ผลการศึกษาของวิชาดังกล่าวรวมคิดเป็นแต้มรวมเฉลี่ยยังต่ำกว่า 3.0 ในการคิดหน่วยกิต
- (10) สอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนหรือสอบปากเปล่าในกรณีที่กำหนดไว้ในโครงการฯ ตก 2 ครั้ง และไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดีให้สอบใหม่

การได้รับอนุมัติปริญญา

นักศึกษาจะได้รับอนุมัติปริญญามหาบัณฑิตจากสถาบันได้เมื่อ

- (1) ศึกษาครบถ้วนตามหลักสูตร ซึ่งมีหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต
- (2) ได้ผลการศึกษาของทุกวิชาที่ลงทะเบียนเข้าเรียนเพื่อหน่วยกิตตาม

หลักสูตรคิดเป็นแต้มเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.0

- (3) ได้ผลการศึกษาของวิชาหลัก (วิชาการหัส 600) คิดเป็นแต้มรวมเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.0
- (4) สอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนได้
- (5) สอบปากเปล่าได้
- (6) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน 5 ปี นับจากวันเปิดภาคการศึกษาภาคแรกที่นักศึกษาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

เกียรตินิยม

สำหรับนักศึกษาที่ผลการเรียนดีเด่น มีแต้มเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 ขึ้นไป จะมีสิทธิได้รับปริญญา “เกียรตินิยม” ได้โดยจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ

1. ไม่เคยสอบวิชาใดวิชาหนึ่งต่ำกว่าระดับดีพอใช้ (B หรือ ข)หรือต้องไม่มีผลการศึกษา “ไม่พอใจ”
2. ไม่เคยสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนหรือสอบปากเปล่าตก
3. สำเร็จการศึกษาภายในเวลา 3 ปีครึ่ง นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา
4. ต้องไม่มีการขอโอนหน่วยกิตมานับรวมในหลักสูตร

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำการศึกษา ทบทวน ซึ่งจะมีรายละเอียด ต่อไปนี้

- 3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการ
- 3.2 แนวคิดของการเรียนรู้แบบเร่งรัด
- 3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการ

การประเมินเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งเป็นการดำเนินการ เพื่อให้ทราบผลการ บริหารงานหรือการปฏิบัติงานตามโครงการใด ๆ ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ โดยเปรียบเทียบ จากผลงานที่ได้มาตามมาตรฐานที่กำหนด หรือผลที่คาดหวัง หรือปรารถนาจะให้เกิด ทั้งที่มองเห็น ด้วยตาและไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ผลแห่งการประเมินจะมีประโยชน์ในการที่จะบอกให้ ทราบถึงความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งจะเป็นบทเรียนและใช้เป็นแนวทางแก้ไขทั้งในปัจจุบันและ อนาคต

ความหมายของคำว่า “การประเมิน”และ”การประเมินผล” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ หลายท่าน ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2528 : 98 อ้างในเฉลิมพล บุญย้อย,2546 : 4) การ ประเมิน หมายถึง การตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่ง การประเมินเป็น กระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศ สำหรับตัดสินคุณค่าการผลิต กระบวนการ และจุดมุ่งหมาย ของโครงการ หรือ โปรแกรม หรือทางเลือกต่าง ๆ ที่นำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย จุดเน้นของการประเมินคือ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตลอดจนเพื่อ ตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การประเมินผล เป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินในการปฏิบัติงานว่า โครงการที่ ดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด เพราะวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ใน โครงการและแผนงานเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ และการประเมินผลก็ เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ต่อไป

Cronbach (1963 อ้างใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550 : 18) การประเมินเป็น กระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวม และใช้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจ จุดมุ่งหมาย หลักของการประเมินโครงการอยู่ที่ความต้องการทราบผลของโครงการ การเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และส่วนใดของโครงการที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2540 : 7) คำว่า “การประเมินผล” ในความหมายดั้งเดิม มักหมายความว่า กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า นโยบาย/แผนงาน/โครงการ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ และระดับใด ซึ่งในปัจจุบันการมุ่งตอบคำถามเช่นที่กล่าว จัดเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการประเมินผลรวบยอด กล่าวอีกนัยหนึ่ง การประเมินผลในลักษณะดังกล่าวก็คือ การประเมินผลลัพธ์ของการประเมินรวบยอด

พิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์ (2535 อ้างใน พิศนีย์ ตริยะวงค์, 2547 : 15) ให้ความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในวิเคราะห์การศึกษาด้านประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน ผลกระทบต่าง ๆ ของโครงการ เพื่อให้รู้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย หรือนโยบายที่ตั้งไว้หรือไม่ กระบวนการประเมินผลจะมีลักษณะเป็นกระบวนการขององค์กร ที่มุ่งพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมหรือวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินการอยู่ หรือเป็นเรื่องที่มุ่งให้เกิดการวางแผนที่ดีในอนาคต

ประชุม รอดประเสริฐ (2542 : 72-73 อ้างใน พิศนีย์ ตริยะวงค์, 2547 : 16) ให้ความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อดำเนินการตัดสินใจดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีความหมายเกี่ยวกับคำอื่น ๆ เช่น การวิจัย (Research) การวัดผล (Measurement) การประมาณการ (Assessment) และการพิจารณาตัดสินใจ (Judgment) ซึ่งอาจสรุปเป็นความหมายหรือคำจำกัดความรวมกันได้ว่าเป็นการประเมินค่าหรือการประมวลผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน โดยอาศัยข้อมูลที่รวบรวมด้วยวิธีการสอบถาม ทดสอบ สังเกต และวิธีการอื่น ๆ แล้วทำการวิเคราะห์เพื่อตัดสินว่า การดำเนินงานนั้นมีคุณภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด

3.2 แนวคิดของการเรียนรู้แบบเร่งรัด โดย Dave Meier

ภาพรวมของวงจรการเรียนรู้ 4 ชั้น

1. ชั้นเตรียม (Preparation) เพื่อสร้างความสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรื่องที่กำลังจะเรียนโดยใช้สื่อการสอนที่มีสีสันดูน่าดึงดูด

องค์ประกอบของการเตรียมการในการเรียนรู้ ประเด็นสำคัญ ได้แก่

- การสร้างบรรยากาศเชิงบวก ทำได้โดยการชมเชยบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- สร้างบรรยากาศเชิงบวกทางกายภาพ เช่น วางผังห้อง ใช้การตกแต่งที่ทำให้รู้สึกปลอดภัย

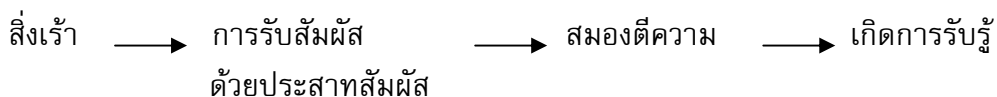
- เป้าหมายต้องชัดเจนและมีความหมาย เป้าหมายของการอบรมควรจะสื่อและมีความสำคัญต่อผู้เรียนและมีประโยชน์ต่อหน้าที่ยการทำงาน
- บอกประโยชน์ที่จะได้รับทันทีที่สามารถนำความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานครั้งหน้าได้
- วัดความเข้าใจก่อนเรียนโดยใช้แบบสอบถามหรือสอบถามย่อยไม่เก็บคะแนน
- มีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบโดยใช้วิธีเรียนแบบช่วยเหลือซึ่งพากันจนบรรลุเป้าหมายครบทุกคน อย่างสัมฤทธิ์ผลสูงสุด

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ความหมายของการรับรู้ (Perception)

อรุณ รักธรรม (2539) ให้ความหมายของการรับรู้ (Perception) ว่า หมายถึงกระบวนการที่บุคคลได้รับข่าวสารข้อมูล จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว และมีการวิเคราะห์ตีความข่าวสารข้อมูลนั้นจนเกิดความเข้าใจในข่าวสารข้อมูลนั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวริง สุวรรณ (2534) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคล เพราะถ้าปราศจากการรับรู้แล้วบุคคลจะไม่สามารถมีความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ การรับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นขั้นตอน ดังนั้นบุคคลรับพลังงานจากสิ่งเร้าที่จะเร้าประสาทสัมผัส ประสาทสัมผัสจะเข้ารหัสพลังงานนั้นผ่านมาทางเส้นประสาทและเส้นประสาทจะส่งข้อมูลไปยังสมอง ซึ่งขั้นสุดท้ายของกระบวนการจะเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้า นั้น ๆ ในกระบวนการนี้ความใส่ใจ (Attention) ของบุคคลจะแสดงถึงความรู้สึกที่พุ่งไปยังสิ่งเร้าและประสาทสัมผัส และการรับรู้จะแสดงถึงลักษณะสิ่งของในด้านรูปร่าง เสียง ความรู้สึก รส และกลิ่น ซึ่งเขียนเป็นแผนผังได้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงความเชื่อมโยงของมนุษย์ไปสู่การรับรู้

จะเห็นว่า การรับรู้เป็นการวิเคราะห์ตีความเพื่อทำความเข้าใจในข่าวสารข้อมูลที่ได้รับนั้น บุคคลจะอาศัยข้อมูลที่ได้รับปัจจุบันประกอบกับสิ่งที่เคยรับรู้ไว้จากอดีตและเก็บไว้ในความทรงจำ ตลอดจนความคาดหวังของบุคคลต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

สรุปว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการตีความในสิ่งที่เห็นได้ยินและสิ่งที่รับรู้ด้วยประสาทสัมผัสว่าคืออะไร ซึ่งจะตอบสนองต่อสิ่งเร้า การรับรู้หากไม่บอกผู้อื่นทราบ คนอื่นก็ไม่สามารถจะทราบได้

3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

3.3.1 ความหมายของการเรียนรู้

สวัธน์ วัฒนวงศ์ (2533) ให้ความหมายของการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับสิ่งเร้า และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะที่ถาวรพอสมควร ซึ่งก็คือ การได้รับประสบการณ์ นั่นเอง

Charles and Elusor (อ้างใน นันทพร โชตินุชิต, 2540) กล่าวว่า การเรียนรู้ เป็นการเพิ่มพูนทักษะหรือความสามารถก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังคือกุญแจสำคัญในการที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่และแตกต่างไปจากเดิม ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ทำให้ ต้องปรับตัว และเรียนรู้ที่จะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติ วิธีการ และวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ ทำให้เกิดความเชื่อมั่น มีความกระตือรือร้นอยากรู้อยากเห็นอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้ถูกบังคับแต่ด้วยความสมัครใจ

Lovell (1980) ให้ความเห็นว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลง ศักยภาพของความสามารถของบุคคล ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปในลักษณะที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในลักษณะที่ค่อนข้างถาวร มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีประสบการณ์ที่ซ้ำกันหลาย ๆ ครั้ง

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำการศึกษาทบทวน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

วริศรา แก้วสิทธิ์ (2550) ได้ทำการศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 (พ.ศ.2547-2549): ศึกษากรณีจังหวัดเลย ซึ่งสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) การได้รับข้อมูลข่าวสารรายละเอียดของโครงการ เอกสารแนวทางในการปฏิบัติงาน มีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ดี สามารถนำไปปฏิบัติได้ดี ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำงาน และบริการเกษตรกร พบว่า ไม่เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน พบว่า งบประมาณที่ใช้ในโครงการ มีความเพียงพอ โดยงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จะถูกนำมาใช้ในการบริหารโครงการทั่วไป

2. ด้านกระบวนการ (Process) การจัดการวางแผนโครงการ มาจากมติกรม ที่วางแนวทางวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยมีรายละเอียดของแผนงาน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน การจัดโครงสร้างการบริหารและการปฏิบัติงานของโครงการ ด้านบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของผู้บริหารมีความเห็นว่า จำนวนหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการนั้นมีความเหมาะสม แต่ในส่วนของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมองว่า บทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอ

3. ด้านปัจจัยนำออก (Output) การสร้างงานในพื้นที่ พบว่า ระดับการสร้างงานในพื้นที่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 โดยประเด็นโครงการปลูกยางทำให้มีความรู้สึกที่ชีวิตมีความมั่นคงมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.23

นิภาพรรณ จันทร์เจ้า (2542) ได้ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ปี2536 ศึกษากรณี จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่าจำนวนเงินงบประมาณไม่เพียงพอต่อจำนวนครัวเรือนยากจนและวงเงินยืมที่อนุมัติให้ยืมมีปริมาณน้อย ส่วนเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับโครงการกข.คจ.ค่อนข้างมาก ด้านระเบียบมีความเหมาะสม

ต่อการดำเนินงานมากขึ้น ส่วนความรู้ความเข้าใจของครัวเรือนยากจนและคณะกรรมการหมู่บ้านต่อโครงการอยู่ในระดับต่ำ

2. การประเมินกระบวนการ พบว่า กระบวนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง โดยในด้านการพิจารณาคัดเลือกครัวเรือนยากจนให้ได้รับเงินยืมนั้น ได้พิจารณาจากหลายหลักเกณฑ์ทั้งการพิจารณาจากฐานะความเป็นอยู่และความสามารถในการส่งใช้เงินคืน ส่วนการติดตามให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ครัวเรือนยากจนมีความพึงพอใจมากด้านความเหมาะสมของการเลือกอาชีพนั้นพบว่า ครัวเรือนยากจนเลือกอาชีพตามความถนัดและความสามารถ ส่วนการส่งใช้คืนเงินยืมของครัวเรือนยากจน พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งสามารถส่งคืนได้ทั้งหมด

3. การประเมินผลผลิต พบว่า ครัวเรือนยากจนส่วนใหญ่มีเงินได้เพิ่มขึ้นแต่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากโครงการ ส่วนคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ยังเหมือนเดิมกับก่อนได้รับโครงการแก้ปัญหาความยากจน

4. การประเมินผลกระทบ พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ของคณะกรรมการหมู่บ้านอยู่ในระดับต่ำ ด้านความพึงพอใจของครัวเรือนยากจน พบว่า มีความพึงพอใจต่อโครงการในระดับปานกลาง ส่วนการบริหารจัดการโครงการของคณะกรรมการหมู่บ้าน มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

5. ปัญหาอุปสรรค พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากครัวเรือนยากจน เช่น การส่งใช้คืนเงินยืมของครัวเรือนยากจนไม่เป็นไปตามสัญญา และครัวเรือนยากจนไม่นำเงินยืมไปประกอบอาชีพตามที่ได้ยื่นข้อเสนอโครงการไว้ รวมทั้งปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจในระเบียบโครงการอย่างชัดเจน

วิรัช ปะภูโต (2544) ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง “การประเมินโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร (คปร.) : ศึกษาเฉพาะกรณี กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 -50 ปี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (ป.7 เดิม) มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวนแรงงานในครอบครัวจำนวน 3 คน (ผู้มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป) มีจำนวนพื้นที่ทำเกษตร (ที่นา ที่ไร่ สวนอื่น ๆ) 11-12 ไร่ ดำเนินกิจกรรมการปลูกไม้ผล

2. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนน้อยได้รับสินเชื่อ จาก ธ.ก.ส. และใช้ดำเนินการตามโครงการได้เพียงบางส่วน ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตไม่ครบถ้วนและไม่เหมาะสมตามแผนการผลิต และการลดพื้นที่ปลูกข้าวทำได้น้อยกว่าแผนการผลิต มีรายได้ใน

พื้นที่ปรับโครงสร้างก่อนเข้าร่วมโครงการต่ำ ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมให้ความรู้ตามกิจกรรมที่ผลิตตามโครงการ เคยไปศึกษาดูงานด้านการเกษตรน้อย มีเจ้าหน้าที่ของรัฐมาประชาสัมพันธ์โครงการในหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาวิเคราะห์ความเหมาะสมของพื้นที่ก่อนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรมทดแทนตามโครงการมีความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่น้อย มีเจ้าหน้าที่ของรัฐมาตรวจเยี่ยมและให้การแนะนำเป็นครั้งคราว เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเชื่อว่าโครงการ คปร. สามารถแก้ปัญหาพืชผลทางการเกษตรได้ และเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ได้รับความรู้ตามโครงการ

สุพัตรา จันทรเทียน (2542) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้บรรยากาศองค์การและศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลบรรยากาศในองค์การและศักยภาพของการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน คือ

- ระดับการรับรู้บรรยากาศองค์การ และระดับการรับรู้ศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับคุณลักษณะส่วนบุคคล

- มิติทั้ง 8 ของการรับรู้บรรยากาศในองค์การส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันทางบวกในระดับปานกลางและปานกลางค่อนข้างสูง ยกเว้นมิติด้านโครงสร้างการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างกันในระดับต่ำและค่อนข้างต่ำ

- องค์ประกอบทั้ง 5 ของศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางบวกระหว่างกับระดับปานกลางและปานกลางค่อนข้างสูง

- มิติทั้ง 8 ของบรรยากาศองค์การกับองค์ประกอบทั้ง 5 ของศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่าส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างกันในระดับปานกลางและปานกลางค่อนข้างสูง ยกเว้นมิติด้านโครงสร้างของการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างกันระดับค่อนข้างต่ำ

มณฑิรา บุญมาก (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้บรรยากาศองค์การกับการพัฒนาคุณภาพกรณีศึกษา : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า การรับรู้บรรยากาศองค์การโดยรวม และการพัฒนาคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เพศ วุฒิการศึกษา และคณะวิชา มีการรับรู้บรรยากาศองค์การที่แตกต่างกัน อายุและอายุราชการมีการรับรู้การ

พัฒนาคุณภาพครูที่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารรัฐบริรยาภาคองค์การกับการพัฒนาคุณภาพครูค่อนข้างสูง

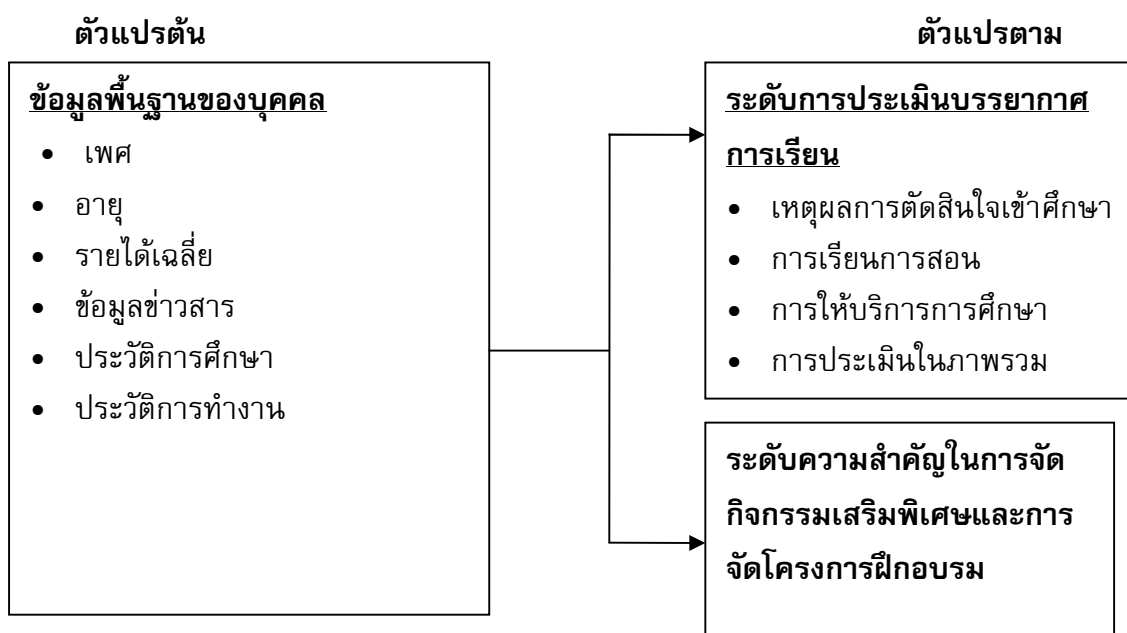
เจริญสุข ภาวศิริพงษ์ (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นการศึกษาแนวคิด และกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่ององค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาองค์การที่เน้นการสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อให้สมาชิกขององค์การเกิดการเรียนรู้สามารถพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา การกำหนดวิสัยทัศน์ การศึกษาให้รู้สภาพแวดล้อมขององค์การ การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ขององค์การ การฝึกอบรม การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การใหม่ การปรับปรุงกระบวนการทำงาน การสร้างบรรยากาศในองค์การเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลเป็นวิธีการที่ใช้เพื่อพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นในองค์การ และได้ศึกษาวิเคราะห์ธนาคารไทยพาณิชย์ พบว่าปัจจัยที่ทำให้้องค์การประสบความสำเร็จในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้คือ ความร่วมมือและความเข้าใจเรื่ององค์การแห่งการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารในองค์การความสามารถในการเลือกแนวทางและกิจกรรมที่เหมาะสมกับ้องค์การ

สันติมา ศรีสังข์สุวรรณ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับบุคคลจะต้องอาศัยความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความต้องการของแต่ละบุคคล การให้ส่งเสริมแรงเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ ในระดับองค์กรจะต้องสนับสนุนส่งเสริมบรรยากาศเพื่อการเรียนรู้เพื่อให้บุคลากรในองค์กรได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในการทำงาน เรียนรู้จากการแก้ปัญหา เรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน และอุปสรรคของการเรียนรู้จากลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคล ลักษณะการบริหารงานในระบบราชการ หลักและวิธีคิดการพัฒนาแบบแยกส่วน

กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษา เรื่องประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อศึกษาถึงตัวแปร 3 กลุ่ม คือตัวแปรส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 การจัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ และส่วนที่ 3 การจัดระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA เพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของเรื่องดังกล่าว จึงนำไปสู่การสรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษา ดังนี้

กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา (Population)

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันมีจำนวน 239 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

1. **แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา** ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ **ส่วนที่ 1** เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของบุคคลของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ข้อมูลข่าวสาร ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการวัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ เพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาควิเศษ (Y-MBA) โดยสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) รวมจำนวน 23 ข้อ มีประเด็น ดังนี้

1. เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าศึกษา จำนวน 7 ข้อ และอื่น ๆ 1 ข้อ
2. การเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อและอื่น ๆ 1 ข้อ
3. การให้บริการการศึกษา จำนวน 7 ข้อและอื่น ๆ 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ และโครงการฝึกอบรม ดังนี้

1. การวัดความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ และโครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA คณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบจัดสรรคะแนนตามลำดับความสำคัญของกิจกรรมพิเศษ มีคะแนนทั้งสิ้น 10 คะแนน

2. การเรียงลำดับความสำคัญ 5 อันดับของโครงการฝึกอบรม (CDC) จากมากไปหาน้อย
3. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มสถานที่สอนใน Downtown Campus เป็นคำถามว่า “เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย”
4. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มขึ้นในกรณีที่เพิ่มสถานที่เรียน Downtown Campus
5. ข้อเสนอแนะและปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ

3.2.2 ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ย ข้อมูลข่าวสาร, ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงาน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - ก. ระดับการประเมินบรรยากาศในด้าน
 - เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา
 - การเรียนการสอน
 - การให้บริการการศึกษา
 - ข. ระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรม

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Content Validity)

แบบสอบถามที่นำมาใช้การศึกษานี้ได้ผ่านการตรวจสอบจาก รศ.ดร.มณีวรรณ จัตรอุทัย ผู้อำนวยการโครงการภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ เพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาแก้ไขแบบสอบถามให้มีความตรงในเนื้อหาและสามารถวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สูตร Cronbach's Alpha Coefficient ที่คำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ได้ค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3.4 เกณฑ์การให้คะแนนและการวัดผลการศึกษา

3.4.1 เกณฑ์ให้คะแนนแบบสอบถาม

ลักษณะการใช้คะแนนของแบบสอบถามในส่วนของที่ 2 เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องในการประเมินบรรยากาศ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

3.4.2 เกณฑ์การวิเคราะห์และวัดผลการศึกษา

ผู้ศึกษานำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามไปใช้อธิบายระดับความคิดเห็นต่อการประเมินบรรยากาศการเรียน เพื่อจำแนกให้เป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามค่าของคะแนนเฉลี่ย (Mean) คือ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ เพื่อให้สามารถเห็นถึงระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ เพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) โดยได้คำนวณความกว้างของแต่ละระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้กำหนดการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นต่อการประเมินบรรยากาศการเรียน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5 หมายถึง ระดับการประเมินสูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.2 หมายถึง ระดับการประเมินสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.41 หมายถึง ระดับการประเมินปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.61 หมายถึง ระดับการประเมินน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1 - 1.81 หมายถึง ระดับการประเมินต่ำ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) โดยนำแบบสอบถามไปให้จำนวน 239 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 215 ชุด ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 89.95

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์และลงรหัสในแบบสอบถามแล้วทำการประมวลผลข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC + Version 11 ซึ่งได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

- 3.6.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้สถิติ ร้อยละและค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนที่ 3 ระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและโครงการฝึกอบรม
- 3.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ เพื่อการเรียนรู้ ในคำถามส่วนที่ 2 รายข้อใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3.6.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ย ข้อมูลข่าวสาร ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานกับตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ระดับการประเมินบรรยากาศการเรียน 2) ระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการอบรม โดยใช้ Kruskal Wallis Test ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดค่าของระดับความเชื่อมั่นทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ไว้ที่นัยสำคัญ 0.05
- 3.6.4 การวิเคราะห์และหาค่าความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้แบบของเพียร์สัน (Pearson product moment correlations) เพื่อหา
 1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับระดับการประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA)
 2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การประเมินบรรยากาศการเรียนและการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อ การเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นั้น ผู้ศึกษาได้รวบรวมแบบสอบถามที่รับ คืบมาจำนวน 215 ชุด หลังจากนั้นนำมาตรวจสอบความถูกต้องและนำมาประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 11 เพื่อหาค่าทางสถิติ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ความแปรปรวนข้อมูล และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของตัวแปร โดยสรุปผลการวิเคราะห์เป็นประเด็น ต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาโครงการ Y-MBA จำนวน 215 คน ในด้าน เพศ อายุ รายได้เฉลี่ย ข้อมูลข่าวสาร ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ในการประมวลผล

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการวัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศ การเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่น ใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) รวมจำนวน 26 ข้อ โดยแยกเป็น 4 มิติ คือ 1) เหตุผลการตัดสินใจเข้า ศึกษา 2) การเรียนการสอน 3) การให้บริการการศึกษา 4) การประเมินในภาพรวม โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวัดและจัดลำดับระดับการ ประเมินบรรยากาศการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA และจำแนกตามกลุ่ม คุณสมบัติส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา ตลอดจนการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร มากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ Kruskal Wallis Test และทดสอบค่าสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 ผลการวิเคราะห์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้แบบของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษา และการระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA และค่าความสัมพันธ์ของการประเมินบรรยากาศการ เรียนของมิติต่าง ๆ ในบรรยากาศการเรียน

4.4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการวัดระดับความสำคัญในกิจกรรมเสริมพิเศษและการ จัดโครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 4 องค์ประกอบ รวม 18 ข้อ คือ 1) การจัดสรรคะแนนตามลำดับความสำคัญของกิจกรรมเสริมพิเศษ 2) เรียงลำดับความสำคัญ 5 อันดับของโครงการฝึกอบรม (CDC) 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่ม สถานที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะ Downtown Campus โดยใช้ค่าโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อ วัดและจัดลำดับความสำคัญในกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมของประชากรที่ศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาโครงการ Y-MBA

กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นตัวอย่างเป็นประชากร 215 ราย ดังนี้ เพศหญิงส่วนใหญ่ จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 53 ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 27-28 ปี จำนวน 85 ราย คิดเห็นร้อยละ 39.5 รองลงมาของอายุ ในด้านรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,001-40,000 บาท จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมารายได้ระหว่าง 40,001-60,000 บาท จำนวน 52 ราย หรือร้อยละ 24.2 ในด้านข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่เป็นเว็บไซต์ของคณะ จำนวน 128 ราย หรือร้อยละ 59.5 รองลงมาเป็นเว็บไซต์ของสถาบัน จำนวน 52 ราย หรือร้อยละ 24.2 ในด้านประวัติการศึกษา ในส่วนของระดับปริญญาตรีมีสถาบันที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นสถาบันพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง จำนวน 33 ราย หรือร้อยละ 15.3 รองลงมาเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 29 ราย หรือร้อยละ 13.5 ในส่วนสาขาที่จบปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 80 ราย หรือร้อยละ 37.2 รองลงมาเป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 59 ราย หรือร้อยละ 27.4 ในส่วนของปีที่จบการศึกษาส่วนใหญ่จบปีระหว่าง 2543 – 2545 จำนวน 100 ราย หรือร้อยละ 46.5 รองลงมาเป็นปี 2546-2549 จำนวน 65 ราย หรือร้อยละ 30.2 ในส่วนของ GPA ที่จบการศึกษาส่วนใหญ่ เป็น GPA 3.01-3.50 จำนวน 83 คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา GPA 2.51-3.00 จำนวน 79 รายร้อยละ 36.7 ในส่วนของระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี 205 ราย หรือร้อยละ 95.4 ในด้านประวัติการทำงาน ในส่วนของประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์ระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.88 รองลงมาเป็นประสบการณ์ระหว่าง 3-5 ปี จำนวน 91 รายหรือร้อยละ 42.3 ในส่วนของตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับกลาง 64 ราย หรือร้อยละ 29.8 รองลงมาเป็นผู้บริหารระดับต้น จำนวน 49 ราย หรือร้อยละ 22.8 ในส่วนของประเภทกิจการส่วนใหญ่เป็นการบริการจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาเป็นการผลิตจำนวน 74 ราย หรือร้อยละ 34.4 ในด้านส่วนของประเภทอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภค จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 29 ราย หรือร้อยละ 13.5 และในส่วนของลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นการตลาด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาเป็นการผลิต/ปฏิบัติการ จำนวน 42 หรือร้อยละ 19.5 ซึ่งข้อมูลรายละเอียดอื่น ๆ ดังปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลที่ศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพศ.		
	ชาย	101	47
	หญิง	114	53
	รวม	215	100
2	อายุ		
	25- 26 ปี	35	16.3
	27-28 ปี	85	39.5
	29- 31 ปี	73	34
	32 ปีขึ้นไป	22	10.2
	รวม	215	100
3	รายได้		
	ต่ำกว่า 10,000	6	2.8
	10,001 - 15,000	5	2.3
	15,001 - 20,000	33	15.3
	20,001 - 40,000	107	49.8
	40,001 - 60,000	52	24.2
	60,001 - 100,000	9	4.2
	100,001 ขึ้นไป	3	1.4
	รวม	215	100
4	ข้อมูลข่าวสาร		
	หนังสือพิมพ์	6	2.8
	เว็บไซต์-คณะบริหารธุรกิจ	128	59.5
	เว็บไซต์-สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	52	24.2
	ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน	28	13
	แผ่นพับและโปสเตอร์	1	0.5
	รวม	215	100

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5	ประวัติการศึกษา		
	5.1 ระดับปริญญาตรี		
	- สถาบันที่สำเร็จการศึกษา		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	28	13
	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	16	7.4
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	5	2.3
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	29	13.5
	สถาบันพระจอมเกล้าฯ ธนบุรี	13	6
	สถาบันพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง	33	15.3
	สถาบันพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ	7	3.3
	มหาวิทยาลัยมหิดล	13	6
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	10	4.7
	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	19	8.8
	สถาบันราชภัฏของรัฐ	3	1.4
	มหาวิทยาลัยเอกชน	18	8.5
	มหาวิทยาลัยของรัฐ	21	9.8
	รวม	215	100
	- สาขา		
	วิศวกรรมศาสตร์	80	37.2
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์	59	27.4
	บริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์	41	19.2
	สังคมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	16	7.4
	ศิลปศาสตร์และเกษตรศาสตร์	5	2.3
	นิเทศศาสตร์และศึกษาศาสตร์	14	6.5
	รวม	215	100
	- ปี		
	น้อยกว่า 2538	4	1.9
	2539-2542	46	21.4
	2543-2545	100	46.5

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	2546-2549	65	30.2
	รวม	30.2	0
	- GPA.		
	2.01-2.50	43	20
	2.51-3.00	79	36.7
	3.01-3.50	83	38.6
	3.51-4.00	10	4.7
	รวม	215	100
	5.2 ระดับการศึกษา		
	Bachelor	205	95.3
	Master	9	4.2
	Past master	1	0.5
	รวม	215	100
6	ประวัติการทำงาน		
	6.1 ประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี		
	3-5 ปี	91	42.3
	6-10 ปี	118	54.9
	10 ปีขึ้นไป	6	2.8
	รวม	215	100
	6.2 ตำแหน่งงาน		
	ผู้ปฏิบัติงานระดับกลาง	64	29.8
	ผู้ปฏิบัติงานระดับสูง	32	14.9
	ผู้บริหารระดับต้น	49	22.8
	ผู้บริหารระดับกลาง	18	8.4
	ผู้บริหารระดับสูง	27	12.5
	ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ	22	10.2
	อื่น ๆ	3	1.4
	รวม	215	100

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	6.3 ประเภทกิจการ		
	การผลิต	74	34.4
	รัฐบาล	9	4.2
	การบริการ	81	37.7
	รัฐวิสาหกิจ	10	4.7
	การศึกษา	3	1.4
	อื่น ๆ	38	17.7
	รวม	215	100
	6.4 ประเภทอุตสาหกรรม		
	ยานยนต์	19	8.8
	ธนาคารพาณิชย์	16	7.4
	สินค้าอุปโภค	43	20
	เครื่องจักรกล	14	6.5
	ประกันภัย	8	3.7
	สิ่งทอ/เสื้อผ้าสำเร็จรูป	4	1.9
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	29	13.5
	อื่น ๆ	82	38.2
	รวม	196	91.2
	6.5 ลักษณะงาน		
	การบัญชี	9	4.2
	การตลาด	43	20
	การขาย	40	18.6
	ทรัพยากรมนุษย์	11	5.1
	การบริหารโครงการ	17	7.9
	การเงิน	10	4.7
	การผลิต/การปฏิบัติการ	42	19.5
	การจัดหา/จัดซื้อ	9	4.2
	ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	19	8.8
	อื่น ๆ	15	7
	รวม	215	100

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ใน โครงการ Y-MBA

ผู้ตอบแบบสอบถามการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA รวม 215 คน จำนวน 23 ข้อ โดยแยกเป็น 4 มิติ คือ 1 เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา 2. การเรียนการสอน 3. การให้บริการการศึกษา 4. การประเมินในภาพรวม โดยผลการวิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA

การประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.744 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.3983 จัดอยู่ในระดับการประเมินสูง โดยมีติ ย่อยในเรื่องการประเมินในภาพรวมมีระดับการประเมินอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาคือ เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา และการเรียนการสอนมีระดับการประเมิน จัดอยู่ในระดับสูง ลำดับที่ 2 และ 3 ด้วยค่าเฉลี่ย 3.86 และ 3.66 ตามลำดับ ส่วนมิติที่เหลือ ลำดับที่ 4 จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเป็นลำดับที่ต่ำสุดคือ การให้บริการศึกษาค่าเฉลี่ย 3.35 โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อยู่ในเกณฑ์ ปกติมีค่าอยู่ระหว่าง 0.55 ถึง 0.82 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย 23 ข้อ ในเรื่องมีชื่อเสียงและ ภาพลักษณ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.29 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.07 ในเรื่องความเหมาะสมการจัด กิจกรรมพิเศษของคณะบริหารธุรกิจโดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อยู่ในเกณฑ์ปกติ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.05 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย(Mean)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และจัดอันดับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงถึงระดับของการประเมินบรรยากาศการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

N=215

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S)	ลำดับที่	ระดับของ การประเมินฯ
1. เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา	3.864	0.5048	2	สูง
1.1. มีเนื้อหาหรือหลักสูตรที่ท้านสนใจ	4.1	0.592		
1.2. มีช่วงอายุของผู้ที่ศึกษาใกล้เคียงกัน (25-32 ปี)	3.74	0.926		
1.3. มีช่วงเวลาการเรียนการสอนที่ เหมาะสม	4.03	0.719		
4. มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่เหมาะสม	2.87	0.913		
5. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.72	0.95		
6. มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี	4.29	0.619		
7. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการ ปฏิบัติงานหรือประกอบกิจการ	4.17	0.665		
2. การเรียนการสอน	3.667	0.512	3	สูง
1. การแบ่งกลุ่มเรียนในช่วงเตรียมความพร้อม (ภาษาอังกฤษ)	3.4	0.926		
2. ความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตร	3.97	0.603		
3. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่ได้รับ มอบหมายในแต่ละวิชา	3.27	0.893		
4. ความเหมาะสมของตารางเวลาเรียน	3.65	0.701		
5. ความเหมาะสมของการประเมินผล การศึกษา	3.66	0.698		
6. ความเหมาะสมของการจัดอาจารย์ ผู้บรรยาย	4.05	0.632		

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S)	ลำดับที่	ระดับของ การ ประเมินฯ
3. การให้บริการการศึกษา	3.354	0.59	4	ปาน กลาง
1. ความเหมาะสมของห้องเรียน Lecture Room	3.79	0.798		
2. ความเหมาะสมของห้องอ่านหนังสือ Study Room	3.35	1.007		
3. ความเหมาะสมของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ Computer Lab	3.2	0.829		
4. ความสะดวกในการขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์	3.11	0.91		
5. ความเหมาะสมการจัดกิจกรรมพิเศษของคณะ	3.07	0.814		
6. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาระดับคณะ	3.56	0.726		
7. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาระดับสถาบัน	3.41	0.723		
4. การประเมินในภาพรวม	4.0914	0.4996	1	สูง
1. การปรับตัวของท่านต่อสภาพการเรียน	3.89	0.598		
2. ความพึงพอใจในการเป็นนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ	4.2	0.623		
3. ความตั้งใจที่จะแนะนำให้คนอื่นมาเรียนที่นี่	4.18	0.667		
รวมการประเมินบรรยากาศและกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรY-MBA(โดยเฉลี่ย)	3.744	0.3983		

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลและทดสอบค่าสมมติฐาน

การศึกษากการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA โดยศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ระดับอายุ GPAการศึกษา ตำแหน่งงาน และรายได้ของกลุ่มประชากร เมื่อเทียบส่วนองค์ประกอบทั้ง 23 ข้อ ของมิติทั้ง 4 ของการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA โดยมีสมมติฐานในการศึกษาว่าข้อมูลพื้นฐานบุคคลไม่มีความแตกต่างในการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลที่ศึกษาและทดสอบค่าสมมติฐาน โดยใช้ Kruskal-Wallis Test ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1.ด้านอายุ กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 2 กลุ่ม 3มิติย่อย คือกลุ่มที่ 3 การให้บริการการศึกษา มีมิติย่อยในเรื่อง 1.ความเหมาะสมของห้องเรียน Lecture Room และข้อ 7.ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาระดับสถาบัน และกลุ่มที่ 4 การประเมินในภาพรวม มีมิติย่อยในเรื่อง ความตั้งใจที่จะแนะนำให้คนอื่นมาเรียนที่นี่ ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

2. ด้าน GPA การศึกษา กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 1 กลุ่ม 1มิติย่อย คือกลุ่มที่ 1 เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา มีมิติย่อยในเรื่อง 1.เรื่องมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

3. ด้านตำแหน่งงาน กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 1 กลุ่ม 2มิติย่อย คือกลุ่มที่ 3 การให้บริการการศึกษา มีมิติย่อยในเรื่อง 1.ความเหมาะสมของห้องอ่านหนังสือ Study Room และข้อ 4.ความสะดวกในการขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

4. ด้านรายได้ กลุ่มประชากรที่ศึกษามี Functional Status Score ทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3

และตารางการวิเคราะห์โดยวิธี Kruskal –Wallis Test ในภาคผนวก

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานของบุคคลด้านต่าง ๆ กับระดับการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA (Kruskal Wallis Test)

ข้อมูลพื้นฐานบุคคลกับ การประเมินบรรยากาศ	ระดับอายุ		GPA การศึกษา		ตำแหน่งงาน		รายได้	
	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.
1.เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา								
1. มีเนื้อหาหรือหลักสูตรที่ท่านสนใจ	2.521	.472	3.590	.166	7.757	.256	2.051	.915
2. มีช่วงอายุของผู้ที่ศึกษาใกล้เคียงกัน (25-32 ปี)	3.920	.270	4.364	.113	7.546	.273	5.842	.441
3. มีช่วงเวลาการเรียนการสอนที่เหมาะสม	1.491	.684	1.503	.472	11.295	.080	6.771	.343
4. มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่เหมาะสม	4.817	.186	.108	.947	8.995	.174	5.898	.435
5. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	1.867	.600	2.149	.341	5.561	.474	4.777	.573
6. มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี	3.461	.326	6.601	.037	3.658	.723	4.296	.637
7. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานหรือประกอบกิจการ	1.453	.693	4.560	.102	4.795	.570	2.494	.869
8. อื่น ๆ	1.497	.683	2.046	.360	3.521	.741	5.796	.446
2. การเรียนการสอน								
1.การแบ่งกลุ่มเรียนในช่วงเตรียมความพร้อม (ภาษาอังกฤษ)	.216	.975	1.294	.524	2.319	.888	5.687	.459
2. ความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตร	5.898	.117	.716	.699	5.261	.511	3.284	.772
3. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวิชา	4.030	.258	.191	.909	4.503	.609	8.067	.233
4. ความเหมาะสมของตารางเวลาเรียน	6.249	.100	.726	.696	2.533	.865	8.549	.201
5. ความเหมาะสมของการประเมินผลการศึกษา	1.517	.678	.663	.718	4.241	.644	5.137	.526
6. ความเหมาะสมของการจัดอาจารย์ผู้บรรยาย	2.721	.437	.915	.633	4.336	.631	4.509	.608
7. สิ่งที่ต้องการเสนอแนะฯ	5.533	.137	3.513	.173	4.768	.574	4.363	.628

ข้อมูลพื้นฐานบุคคลกับ การประเมินบรรยากาศ	ระดับอายุ		GPA การศึกษา		ตำแหน่งงาน		รายได้	
	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.	Chi-Square	Sig.
3. การให้บริการการศึกษา								
1. ความเหมาะสมของห้องเรียน Lecture Room	8.395	.039	.357	.836	4.610	.595	7.940	.243
2. ความเหมาะสมของห้องอ่านหนังสือ Study Room	2.489	.477	.244	.885	23.519	.001	2.396	.880
3. ความเหมาะสมของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ Computer Lab	7.066	.070	.322	.851	11.749	.068	11.473	.075
4. ความสะดวกในการขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์	.654	.884	1.278	.528	13.609	.034	2.874	.825
5. ความเหมาะสมการจัดกิจกรรมพิเศษของคณะ	4.698	.195	.361	.835	9.912	.128	4.488	.611
6. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาระดับคณะ	6.043	.110	3.114	.211	4.081	.666	11.470	.075
7. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาระดับสถาบัน	17.631	.001	1.913	.384	8.667	.193	9.811	.133
8. สิ่งที่ต้องการเสนอแนะฯ	1.499	.683	.441	.802	9.775	.134	9.272	.159
4. การประเมินในภาพรวม								
1. การปรับตัวของท่านต่อสภาพการเรียนรู้	.686	.876	.165	.921	3.490	.745	10.984	.089
2. ความพึงพอใจในการเป็นนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ	3.961	.266	1.465	.481	4.343	.630	1.297	.972
3. ความตั้งใจที่จะแนะนำให้คนอื่นมาเรียนที่นี่	10.14	.017	3.616	.164	3.811	.702	3.204	.783

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานบุคคล กับการประเมินบรรยากาศและกระบวนการการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานบุคคล ประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้หรือการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ภายในตัวแปรนั้นและตัวแปรอื่น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด โดยใช้สถิติวัดค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation) แบบ 2 ทาง (2 tailed) ที่ระดับนัยสำคัญ (Significant) ที่ .01 และ .05 ตามลำดับโดยมี

$$r = \text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์}$$

$$n = \text{จำนวนประชากรที่ศึกษา}$$

ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณา(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540) ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.8 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.6-0.8 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.4-0.6 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.2-0.4 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า 0.2 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ดังรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4

จากตารางที่ 4 แสดงว่า

1. ระดับรวมทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงกับรวมเหตุการณ์ตัดสินใจเข้าศึกษา และรวมการรับรู้ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับตำแหน่งงาน และความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับอายุ รายได้ และ GPA อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ระดับรวมเหตุการณ์ตัดสินใจเข้าศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับรวมการเรียนการสอน รวมการให้บริการการศึกษา และรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับอายุ และตำแหน่งงาน และความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับรายได้และ GPA อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ระดับรวมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับรวมการให้บริการการศึกษาและรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับ GPA รายได้และตำแหน่งงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ระดับรวมการให้บริการการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ กับรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับตำแหน่งงานและ GPA และความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับรายได้และอายุ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ระดับรวมการประเมินในภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับอายุ และมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับรายได้ GPA และตำแหน่งงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับ GPA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ทางบวกในระดับตำแหน่งงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05 และ GPA อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ระดับ GPA มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับตำแหน่งงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษและการจัด โครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA

ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษ

ระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษ มีการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ประมาณ 2 วัน 1 คืน มีค่าเฉลี่ย (3.24) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.992 มากกว่าค่าเฉลี่ย
ของการศึกษาดูงานภายในประเทศและโปรแกรมฝึกอบรมต่าง ๆ (2.46) ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (1.278)
ดังรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 5

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดโครงการฝึกอบรม (CDC)

การเลือกจัดลำดับความสำคัญของโครงการฝึกอบรมที่มีกลุ่มประชากรเลือก
มากที่สุด คือ Business Communication จำนวน 164 คน ร้อยละ 76.3 รองลงมาคือ Leadership
จำนวน 152 คน ร้อยละ 70.7
ดังรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 6

ส่วนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มสถานที่จัดการเรียนการสอน

ลักษณะ Downtown Campus

ผู้มีความคิดเห็น "เห็นด้วย" จำนวน 107 ร้อยละ 49.8 และ "ไม่เห็นด้วย"
จำนวน 108 คน ร้อยละ 50.2

ส่วนที่ 4 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในลักษณะ

Downtown Campus

มีผลทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผู้ที่ "เห็นด้วย" จำนวน
33 คน ร้อยละ 15.3 และ "ไม่เห็นด้วย" จำนวน 182 คน ร้อยละ 84.7

ตารางที่ 5 ส่วนที่ 1 จำนวนค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดระดับ
ความสำคัญในกิจกรรมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในกิจกรรมพิเศษของ
โครงการ Y-MBA

N=215

รายการ	ค่าเฉลี่ย	Std.
1.การศึกษาดูงานต่างประเทศ ประมาณ 2 วัน 1 คืน	3.24	1.992
2.การศึกษาดูงานภายในประเทศและโปรแกรมฝึกอบรมต่าง ๆ	2.46	1.278
3.การจัดสัมมนาวิชาการ พร้อมแจกอุปกรณ์	2.13	1.36
4.การจัดอาหารเย็นก่อนเข้าเรียนและอาหารว่างในขณะที่เรียน	2.12	1.476

ตารางที่ 6 ส่วนที่ 2 จำนวนร้อยละของโครงการฝึกอบรม (CDC) ในกิจกรรมพิเศษของโครงการ Y-MBA

N=215

รายการ	สำคัญมากที่สุด		สำคัญมาก		สำคัญปานกลาง		สำคัญน้อย		สำคัญน้อยที่สุด		รวมจำนวนผู้เลือก		ผู้ไม่ได้เลือก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. Business Presentations	37	17.2	17	7.9	23	10.7	26	12.1	22	10.2	125	58.1	90	41.9
2. Business Communication	27	12.6	50	23.3	38	17.6	31	14.4	18	8.4	164	76.3	51	23.7
3. Negotiation	26	12.1	27	12.6	34	15.7	24	11.2	24	11.2	135	62.8	80	37.2
4. การลงทุนแบบเน้นคุณค่า	41	19.1	27	12.6	27	12.5	20	9.3	20	9.3	135	62.8	80	37.2
5. Leadership	25	11.6	40	18.7	28	13	28	13	31	14.4	152	70.7	63	29.3
6. สนทนาภาษาอังกฤษ	21	9.8	16	7.4	18	8.4	14	6.5	18	8.4	87	40.5	128	59.5
7. Personality Development and Business Etiquette	13	6	21	9.8	25	11.6	28	13	25	11.7	112	52.1	103	47.9
8. Preference Analysis for Successful Career	13	6	14	6.5	14	6.5	31	14.4	35	16.4	107	49.8	108	50.2
9. Team Work	13	6	8	3.7	9	4.2	15	7	18	8.4	63	29.3	152	70.7

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีการสรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA ได้รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จัดส่งจำนวน 239 ชุด ได้รับคืนมาจำนวน 215 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.95 โดยสรุปผลการวิเคราะห์เป็นประเด็น ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป กลุ่มประชากรที่ศึกษา จำนวน 215 ราย ดังนี้ เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่ จำนวน 114 ราย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุ 27-28 ปี เป็นร้อยละ 39.5 ในด้านรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001-40,000 บาท เป็นร้อยละ 49.8 ในด้านข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่เป็นเว็บไซต์ของคณะเป็นร้อยละ 59.5 ในด้านประวัติการศึกษา ในส่วนของระดับปริญญาตรีมีสถาบันที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นสถาบันพระจอมเกล้า ฯ ลาดกระบังเป็นร้อยละ 15.3 ในส่วนของสาขาที่จบปริญญาตรีส่วนใหญ่เป็นวิศวกรรมศาสตร์ เป็นร้อยละ 37.2 ในส่วนของปีที่จบการศึกษาส่วนใหญ่ จบปีระหว่าง 2543 – 2545 เป็นร้อยละ 46.50 ในส่วนของ GPA ที่จบการศึกษาส่วนใหญ่เป็น GPA 3.01 – 3.50 เป็นร้อยละ 38.6 ในส่วนของระดับการศึกษาส่วนใหญ่ จบปริญญาตรี เป็นร้อยละ 94.9 ในด้านประวัติการทำงานในส่วนของประสบการณ์ทำงานหลังสำเร็จปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์ระหว่าง 6 -10 ปี เป็นร้อยละ 54.88 ในส่วนของตำแหน่งงานส่วนใหญ่ เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับกลางเป็นร้อยละ 29.8 ในส่วนของประเภทกิจการเป็นการบริหารเป็นร้อยละ 37.7 ในส่วนของประเภทอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภค เป็นร้อยละ 20 และในส่วนของลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นการตลาด เป็นร้อยละ 20

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA

ภาพรวมของการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการ Y-MBA มีค่าเฉลี่ย 3.744 จัดอยู่ในระดับประเมินสูง โดยมีதிய่อยในเรื่องการประเมินในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา และการเรียนการสอน มีระดับการประเมินจัดอยู่ในระดับสูง ซึ่งลำดับสุดท้ายคือ การให้บริการการศึกษา และเมื่อพิจารณาเป็นรายย่อย 26 ข้อ ในเรื่อง มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.29 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.07 ในเรื่อง ความเหมาะสมการจัดกิจกรรมพิเศษของคณะบริหารธุรกิจ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อยู่ในเกณฑ์ปกติ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลและทดสอบค่าสมมติฐาน โดยมีสมมติฐานในการศึกษาว่า ข้อมูลพื้นฐานบุคคลไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินถึงบรรยากาศและกระบวนการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลที่ศึกษาและทดสอบค่าสมมติฐานโดยใช้ Kruskal-Wallis Test ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1.ด้านอายุ กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 2 กลุ่ม 3มีதிய่อย คือ กลุ่มที่ 3 การให้บริการการศึกษา มีมิตี้อยู่ในเรื่อง 1.ความเหมาะสมของห้องเรียน Lecture Room และข้อ 7.ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการศึกษาระดับสถาบัน และกลุ่มที่ 4 การประเมินในภาพรวม มีมิตี้อยู่ในเรื่อง ความตั้งใจที่จะแนะนำให้คนอื่นมาเรียนที่นี่ ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

2. ด้าน GPA การศึกษา กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 1 กลุ่ม 1มีதிய่อย คือกลุ่มที่ 1 เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา มีมิตี้อยู่ในเรื่อง 1.เรื่องมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

3. ด้านตำแหน่งงาน กลุ่มประชากรที่ศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการเรียนรู้ เว้นแต่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีอย่างน้อย 1 กลุ่ม 2มีதிய่อย คือกลุ่มที่ 3 การให้บริการการศึกษา มีมิตี้อยู่ในเรื่อง 1.ความเหมาะสมของห้องอ่านหนังสือ Study Room และข้อ 4.ความสะดวกในการขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ ที่มี Functional Status Score แตกต่างกัน

4. ด้านรายได้ กลุ่มประชากรที่ศึกษามี Functional Status Score ทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์เรื่องการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ ภาคพิเศษ (Y-MBA) ไม่มีความแตกต่างกันและตรงตามสมมติฐานที่กำหนด

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปรต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานบุคคล การประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ หรือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (Correlation) โดยใช้ค่าสถิติวัดค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation) สรุปผลได้คือส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ต่อกันตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ระดับรวมทั้งหมด มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงกับรวมเหตุการณ์ตัดสินใจเข้าศึกษา รวมการเรียนการสอน รวมการให้บริการการศึกษาและรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.01

2. ระดับรวมเหตุการณ์ตัดสินใจในเข้าศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับรวมการเรียนการสอน รวมการให้บริการการศึกษา และรวมการประเมินในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

3. ระดับรวมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับรวมการให้บริการการศึกษา และรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

4. ระดับรวมการให้บริการการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับรวมการประเมินในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

5. ระดับรวมการประเมินในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบในระดับต่ำกับอายุ รายได้ GPA และตำแหน่งงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญ

6. ระดับอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับ GPA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

7. ระดับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05 และGPA อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ระดับ GPA มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับตำแหน่ง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในโครงการ Y-MBA

5.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญในกิจกรรมพิเศษมีการศึกษาดูงานต่างประเทศ ประมาณ 2 วัน 1 คืน มีค่าเฉลี่ย 3.24 มากกว่าโปรแกรมฝึกอบรมอื่น ๆ

5.2 ผลวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดโครงการฝึกอบรม (CDC) กลุ่มประชากรที่ได้รับการเลือกมากที่สุดคือ Business Communication จำนวน 164 คน ร้อยละ 76.3

ส่วนที่ 6 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มสถานที่ จัดการเรียนการสอน ในลักษณะ Downtown Campus มีความคิดเห็น “เห็นด้วย” จำนวน 107 คน ร้อยละ 49.8 และ “ไม่เห็นด้วย” จำนวน 108 คน ร้อยละ 50.2

ส่วนที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหากการจัดการเรียนการสอนในลักษณะ Downtown Campus มีผลทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีความคิด “เห็นด้วย” จำนวน 33 คน ร้อยละ 15.3 และ “ไม่เห็นด้วย” จำนวน 182 คน ร้อยละ 84.7

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการการเรียนรู้อันเนื่องมาจากโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ (Y-MBA)

นักศึกษาได้จัดทำ SWOT Analysis เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้อันเนื่องมาจากโครงการ Y-MBA คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength) ของโครงการ Y-MBA

- 1.1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุใกล้เคียงกัน (25-32 ปี) ทำให้ลักษณะกลุ่มในการบรรยายการเรียนรู้อันเนื่องมาจากโครงการ Y-MBA มีความเข้าใจกัน และมีการสื่อสารในการเรียนได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุห่างกัน
- 1.2 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 3 ปี ขึ้นไป ทำให้มีความรับผิดชอบมากกว่าผู้ที่ยังไม่มีงานทำ และสามารถนำวิชาความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับงานที่ทำได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากกว่า

1.3 การเรียนการสอนของโครงการ Y-MBA มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เพราะมีความหลากหลายในการจัดให้มีเรียน ทำให้นักศึกษามีความรอบรู้ในหลายด้านสามารถนำไปแก้ปัญหาในการทำงานและชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

1.4 มีคณาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิการศึกษาสูงอยู่ในระดับปริญญาเอกเป็นส่วนใหญ่

1.5 การให้บริการการศึกษาของโครงการ มีการอำนวยความสะดวกในห้องเรียน ห้องอ่านหนังสือ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ขอรับคำปรึกษาจากคณาจารย์ต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาในระดับคณะและสถาบันฯ

2. จุดอ่อน (Weakness) ของโครงการ Y-MBA

2.1 การที่จำกัดอายุใกล้เคียงกัน (25-32 ปี) ทำให้ผู้สมัครที่สนใจจำนวนน้อย

2.2 การกำหนดให้ผู้สมัครเป็นผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี ทำให้โอกาสผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ทำงานไม่สามารถสมัครเรียนได้ อาจทำให้มีผู้สมัครน้อย

2.3 การเรียนการสอนเมื่อมีจำนวนนักศึกษามาก ทำให้ความต้องการของนักศึกษาในวิทยาการต่าง ๆ มากขึ้น และต้องทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ทำให้การปรับปรุงหลักสูตรไม่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

2.4 มีอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานซึ่งอาจารย์แต่ละท่านต้องรับผิดชอบต่อนักศึกษา จำนวนที่มาก

2.5 ด้านการให้บริการการศึกษา เมื่อมีนักศึกษามากขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องอ่านหนังสือ ฯ ลฯ ยังไม่เพียงพอในการใช้ปฏิบัติการของนักศึกษา

3. โอกาส (Opportunity) ของโครงการ Y-MBA

3.1 นโยบายการพัฒนาคณาจารย์ให้มีการพัฒนาในด้านคุณวุฒิการศึกษา การประชุมสัมมนา วิชาการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้เกิดการเรียนรู้พัฒนาตนเองและองค์กร

3.2 มีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัย สำหรับคณาจารย์จากแหล่งลงทุนต่าง ๆ

3.3 มีระบบเครือข่ายวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและชื่อเสียงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้เพิ่มโอกาสประเมินการพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยก้าวทันโลกาภิวัตน์

3.4 เปิดโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาโดยเห็นคนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

4. ภาวะคุกคามหรืออุปสรรค (Threat) ของโครงการ Y-MBA

4.1 แผนการปฏิรูปภาครัฐ ทำให้เกิดข้อจำกัดในเรื่องจำนวนบุคลากร ทำให้ไม่สามารถเพิ่มปริมาณอาจารย์ได้ความสัดส่วนมาตรฐานระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาตามที่กำหนดได้ ประกอบกับภาระหน้าที่งานที่มีอยู่ทำให้การใช้เวลาในการศึกษาและพัฒนาตนเองน้อยลง

4.2 งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐได้ลดน้อยลงตามภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทันสมัยถูกจำกัดไม่เพียงพอความต้องการ

4.3 สภาวะสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการแข่งขันสูง เพื่อความอยู่รอดในสังคม ทำให้ความร่วมมือในการทำงานบางเรื่องจากหน่วยงานภายใน ภายนอกน้อยลง ทำให้การเรียนรู้อาจสภาพการณ์จริงในการประกอบการเรียนการสอนน้อยลง

4.4 สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนไม่เอื้ออำนวยและไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมของโครงการ Y-MBA ดังกล่าวข้างต้น จากการรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามและเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ได้ว่า โครงการ Y-MBA มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แม้จะมีทรัพยากรการเรียนรู้ยังไม่เพียงพอทั้งจำนวนบุคลากรและภาระงานต่าง ๆ ของอาจารย์ยังมีมาก ทำให้โอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองมีน้อย แต่ในภาพรวมแล้วบุคลากรและสถาบันฯ มีศักยภาพที่สามารถจะพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ได้ เนื่องจาก

1. เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ที่เน้นการวิจัย และพัฒนา นวัตกรรม การเรียนการสอน ซึ่งพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) ให้ความหมายการวิจัยคือ การค้นคว้าหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้โดยวิธีการที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปสร้างกฎเกณฑ์ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อไว้ใช้ในการอ้างอิงอธิบายปรากฏการณ์เฉพาะเรื่องและปรากฏการณ์ทั่วไป ซึ่งเป็นผลทำให้สามารถทำนายและควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ แสดงให้เห็นว่า การนำวิจัยเป็นการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อการหาข้อเท็จจริง หรือเพื่อการทดสอบสมมติฐาน จึงถือว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบหนึ่ง

2. ผู้บริหารเห็นความสำคัญและสนับสนุนบุคลากรในเรื่องพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย จากทั้งงบประมาณรายได้ และงบประมาณเงินอุดหนุน และแหล่งเงินทุนภายนอก

3. เป็นแหล่งทรัพยากรสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับที่ละเอียด แจ่มจันทร์ (2540) ได้เสนอว่า การพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ของสถาบันให้เอื้อต่อวิธีการเรียนแบบนำตนเอง เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ หรือศูนย์การเรียนรู้ โดย

ให้มีคอมพิวเตอร์ สำหรับการค้นคว้าจากระบบเครือข่าย ในประเทศและต่างประเทศ โดยคำนึงถึงการลงทุนระยะยาวที่มีผลต่อนักศึกษาและอาจารย์ในการเรียนรู้ร่วมกัน

4. มีการตั้งปณิธานปรัชญา พันธกิจและวิสัยทัศน์ขององค์การไว้อย่างชัดเจน โดยสรุปจะเป็น Business School ชั้นนำในเอเชีย โดยมุ่งความเป็นเลิศ ทางวิชาการและสร้างผู้นำธุรกิจ ทำให้สร้างนักบริหารและผู้นำธุรกิจที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในระดับสากลพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านบริหารธุรกิจ สร้างและส่งเสริมให้คณะบริหารธุรกิจเป็นองค์การแห่งโอกาสและเรียนรู้ในการบริหารจัดการที่ดี และเป็นศูนย์ความร่วมมือทางวิชาการและสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาขององค์กรภาครัฐและเอกชนในระดับประเทศและต่างประเทศ

สรุปได้ว่า คณะบริหารธุรกิจได้มีการเตรียมความพร้อมและได้พัฒนาหลักสูตร Y-MBA อย่างต่อเนื่อง ให้มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษาในโครงการ Y-MBA ที่มีอายุ GPA ตำแหน่งงานและรายได้ที่แตกต่างกัน มีการประเมินบรรยากาศและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน โดยอยู่ในระดับสูงและปัจจัยต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

5.3 สรุปผลการวิจัยเชิงข้อเสนอแนะ

จากสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป หลักสูตรต่าง ๆ ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการพัฒนา เพื่อให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้โดยการพัฒนาหลักสูตรไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้หรือองค์การอัจฉริยะโดยบุคลากรจะต้องมีการพัฒนาในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งจะทำให้หลักสูตรฯ มีการพัฒนาไปสู่หลักสูตรที่ดีต่อไปในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 ในด้านการเรียนและการสอน ควรมีการให้เรียนรู้

1. โดยการศึกษาความต้องการของตนเอง (Needs)
2. โดยการปฏิบัติการ (Action Learning) เป็นการเรียนรู้จากทำงานวิจัย
3. โดยจากการแก้ปัญหา (Problem Oriental Learning) ในการทำงาน
4. โดยการปฏิบัติตามหลักวิทยาศาสตร์ (Action Science) โดยการปฏิบัติตามหลักวิทยาศาสตร์ (Action Science) โดยนำข้อมูลจากผลการวิจัยหรือจากผลการเรียนรู้ต่าง ๆ มาสร้างเป็นองค์ความรู้ในการทำงานเพื่อพัฒนาแนวคิดต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงาน

5. โดยการทำงานเป็นทีมและเป็นเครือข่ายในองค์กรเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ และมีแนวความคิดเห็นที่หลากหลายอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองในการทำงานการเรียนรู้และเกิดความร่วมมือในการพัฒนาองค์กรต่อไป

1.2 ในด้านการจัดกิจกรรมพิเศษโดยคำแนะนำ ดังนี้

1. การจัดโครงการในการจัดการเกี่ยวกับการแข่งขันความรู้ต่าง ๆ
2. โครงการฝึกอบรมในเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
3. โครงการจัดสัมมนาทางวิชาการต่อเนื่องหลังจากจบการศึกษา
4. การแนะนำอาชีพและอบรมการเขียน Resume
5. จัดอบรมในสถานการณ์จริงในหน่วยงานต่าง ๆ
6. การดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ
7. จัดงานสังสรรค์ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ และรุ่นน้อง
8. จัดกิจกรรมที่เน้นด้านจริยธรรม คุณธรรม และการกุศล

1.3 เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ มีการกระจายข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง และรวดเร็ว โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการวัดระดับกำหนดผู้รับผิดชอบโดยตรงและพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร เนื่องจากระบบข้อมูลมีความสำคัญ สำหรับการตัดสินใจการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในองค์กรอย่างถูกต้อง และเป็นการพัฒนาบุคลากรด้านข้อมูลข่าวสาร

1.4 วิสัยทัศน์ นโยบายและเป้าหมายขององค์กรควรให้บุคลากรและนักศึกษาทุกคนได้ร่วมกำหนด เป็นการสร้างความผูกพันรักองค์กรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ รวมทั้งยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน

1.5 เห็นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์แนวความคิดใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาให้นักศึกษาให้รู้จักทำงานเป็นทีมโดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และพัฒนาอาจารย์กลุ่มที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 6 - 10 ปี ได้มีโอกาสให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการสนับสนุนการศึกษา และการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยกระบวนการต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาองค์กรต่อไป

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้ของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ ภาควิเศษ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ (Y-MBA) จึงควรมีการศึกษาในทุกหลักสูตรต่อไป

2. การศึกษาวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปขยายผลเพื่อศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ในสถาบันฯ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในระดับโครงการ/คณะ และในระดับสถาบันต่อไป

บรรณานุกรม

1. กิ่งกาญจน์ เพชรศรี.(2542) **ศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษา โรงพยาบาลกรุงเทพ.** ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
2. กาญจนา เกียรติธนาพันธ์.(2542). **บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษาของสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.**ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
3. คริสโตเฟอร์ จอห์นสัน (2550). **การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนชาวไทย -กรุงเทพมหานคร :** สำนักพิมพ์ ส เจริญการพิมพ์.
4. เจริญสุข ภาวศิริพงษ์. (2542) **การพัฒนาแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้.** ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
5. เฉลิมพล บุญย่อย.(2546). **การประเมินผลโครงการพักชำระหนี้เกษตรกร:ศึกษากรณี ธ.ก.ส. สาขามีนบุรี กรุงเทพมหานคร** ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
6. ธนู โตสังจะ. (2542) **การประเมินผลโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร (ครป.): ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคาม.** ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
7. นิภาพรรณ จันทร์เจ้า. (2542). **การประเมินผลโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ปี 2536 : ศึกษากรณี จังหวัดสุรินทร์.** ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
8. ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสรวง สุวรรณ.(2534). **การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.** คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
9. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์.(2540). **การวิจัยประเมินผล: หลักการและกระบวนการ.** กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหายบล็อกและการพิมพ์.
10. พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2540). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** (พิมพ์ครั้งที่ 7).กรุงเทพ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

11. มณฑิรา บุญมาก.(2542). **การรับรู้บรรยากาศองค์การกับการพัฒนาคุณภาพ
กรณีศึกษา : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.** ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
12. รายงานการประเมินตนเอง **คณะบริหารธุรกิจ** สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
(2551) ประจำปีการศึกษา 2551 (1 มิถุนายน 2551 – 31 พฤษภาคม 2552).
13. รายงานประจำปี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2550).
14. วริศรา แก้วสิทธิ์. 2550 . **การประเมินผลโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้
และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 (พศ.2547-2549).**
15. วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์และสุริยา วีรวงศ์.(2545). **การประเมินผลโครงการ.**
กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
16. วิรัช ปวะภูโต. (2544) **การประเมินผลโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิต
การเกษตร (ครป.): ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี.** ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
17. ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีการประเมิน.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
18. สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547). **การประเมินผลโครงการ:หลักการและการประยุกต์.**
กรุงเทพมหานคร: บริษัทเฟื่องฟ้า พรินติ้ง จำกัด.
19. สมคิด พรหมจ้อย. (2546). **เทคนิคการประเมินโครงการ.**พิมพ์ครั้งที่4. นนทบุรี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
20. สุพัตรา จันทร์เทียน.(2543). **การรับรู้บรรยากาศและศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์การ
แห่งการเรียนรู้.** ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
21. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.(2533). **จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่.** กรุงเทพมหานคร. ภาควิชา
การศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

22. สันติมา ศรีสังข์สุวรรณ.(2540). **การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้:กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.** ภาคนิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
23. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. **ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2549.** (เอกสารโรเนียว).
24. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. **คู่มือนักศึกษาของโครงการปริญญาโททางบริหารธุรกิจ สำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ พศ.2549.** (เอกสารโรเนียว).
25. สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (2548).**หลักการจัดการศึกษายุคใหม่ -** กรุงเทพมหานคร.
26. อรุณ รักธรรม. (2539). **การพัฒนาองค์กร.การสร้างและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม.**กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์รหัส.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการประเมิน

แบบสอบถาม
การประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้
ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ Y-MBA
คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามมีทั้งหมด 5 หน้า ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 การวัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษเพื่อการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 การวัดระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ Y-MBA คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน _____ บาท
4. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารการรับสมัครทางสื่อต่าง ๆ อย่างไร
 - หนังสือพิมพ์
 - เว็บไซต์ - คณะ ([http:// mba.nida.ac.th](http://mba.nida.ac.th) หรือ www.nidabusinessschool.com)
 - สถาบัน (www.nida.ac.th)
 - ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน
 - แผ่นพับและโปสเตอร์
 - อื่น ๆ

ประวัติการศึกษา

5. ระดับปริญญาตรี
สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	สาขา	ปี พ.ศ.	G.P.A.
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

6. ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
ระดับปริญญา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	สาขา	ปี พ.ศ.	G.P.A.
_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____

ประวัติการทำงาน

7. ประสบการณ์ทำงานภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี _____ ปี

8. ตำแหน่งงานปัจจุบัน

☐ ผู้ปฏิบัติงานระดับกลาง	☐ ผู้บริหารระดับกลาง
☐ ผู้ปฏิบัติงานระดับสูง	☐ ผู้บริหารระดับสูง
☐ ผู้บริหารระดับต้น	☐ ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ
☐ อื่น ๆ	
- ระบุ _____

9. ประเภทกิจการ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

☐ การผลิต	☐ รัฐวิสาหกิจ
☐ รัฐบาล	☐ การศึกษา
☐ การบริการ	☐ อื่น ๆ
- ระบุ _____

10. ประเภทของอุตสาหกรรม (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ยานยนต์	☐ ประกันภัย
☐ ธนาคารพาณิชย์	☐ สิ่งทอ/เสื้อผ้าสำเร็จรูป
☐ สินค้าอุปโภค	☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ
☐ เครื่องจักรกล	☐ อื่น ๆ
- ระบุ _____

11. ลักษณะงานของท่าน จัดอยู่ในสาขาใดบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การบัญชี	☐ การเงิน
☐ การตลาด	☐ การผลิต/การปฏิบัติการ
☐ การขาย	☐ การจัดหา/จัดซื้อ
☐ ทรัพยากรมนุษย์	☐ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
☐ การบริหารโครงการ	☐ อื่น ๆ
- ระบุ _____

ส่วนที่ 2 การวัดระดับความเหมาะสมในการประเมินบรรยากาศการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยการจัดลำดับค่าความคิดเห็นของท่านต่อประเด็นเหล่านี้
มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1 เหตุผลการตัดสินใจเข้าศึกษา <i>ท่านเลือกศึกษาในโครงการนี้เพราะ</i>					
1. มีเนื้อหาหรือหลักสูตรที่ท่านสนใจ					
2. มีช่วงอายุของผู้ที่ศึกษาใกล้เคียงกัน (25-32 ปี)					
3. มีช่วงเวลาการเรียนการสอนที่เหมาะสม					
4. มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่เหมาะสม					
5. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา					
6. มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี					
7. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานหรือประกอบกิจการ					
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
2. การเรียนการสอน					
1. การแบ่งกลุ่มเรียนในช่วงเตรียมความพร้อม (ภาษาอังกฤษ)					
2. ความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตร					
3. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวิชา					
4. ความเหมาะสมของตารางเวลาเรียน					
5. ความเหมาะสมของการประเมินผลการศึกษา					
6. ความเหมาะสมของการจัดอาจารย์ผู้บรรยาย					
7. สิ่งที่ต้องการเสนอแนะให้มีหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอน					
3. การให้บริการการศึกษา					
1. ความเหมาะสมของห้องเรียน Lecture Room					
2. ความเหมาะสมของห้องอ่านหนังสือ Study Room					
3. ความเหมาะสมของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ Computer Lab					
4. ความสะดวกในการขอรับค่าปรึกษาจากอาจารย์					
5. ความเหมาะสมการจัดกิจกรรมพิเศษของคุณ					
6. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการศึกษาระดับคณะ					
7. ความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการศึกษาระดับสถาบัน					
8. สิ่งที่ต้องการเสนอแนะให้มีหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษา					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. การประเมินในภาพรวม					
1. การปรับตัวของท่านต่อสภาพการเรียน					
2. ความพึงพอใจในการเป็นนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ					
3. ความตั้งใจที่จะแนะนำให้คนอื่นมาเรียนที่นี่					

ส่วนที่ 3 การวัดระดับความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษและการจัดโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1. จากคะแนนทั้งสิ้น 10 คะแนน ขอให้ท่านจัดสรรคะแนนตามลำดับความสำคัญของกิจกรรมเสริมพิเศษดังต่อไปนี้ (หมายเหตุ คะแนนที่จัดสรรให้แต่ละรายการเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 10) ดังนี้

- 1. การศึกษาดูงานต่างประเทศ ประมาณ 2 วัน 1 คืน
- 2. การศึกษาดูงานภายในประเทศและโปรแกรมฝึกอบรมต่าง ๆ
- 3. การจัดสัมมนาวิชาการ พร้อมแจกอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข MP3
- 4. การจัดอาหารเย็นก่อนเข้าเรียนและอาหารว่างในขณะเรียน
- 5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโครงการฝึกอบรม (CDC) โดยเรียงลำดับความสำคัญ 5 อันดับ ดังนี้ (สำคัญมากให้ค่า = 1 จนถึงสำคัญน้อย = 5)

- 1. Business Presentations
- 2. Business Communication
- 3. Negotiation
- 4. การลงทุนแบบเน้นคุณค่า
- 5. Leadership
- 6. สนทนาภาษาอังกฤษ
- 7. Personality Development and Business Etiquette
- 8. Preference Analysis for Successful Career
- 9. Team Work

ข้อเสนอแนะหัวข้อฝึกอบรมที่ต้องการให้จัด

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มสถานที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะ Downtown Campus

เห็นด้วย
!

ไม่เห็นด้วย
!

สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วย โปรดข้ามไปตอบข้อ 5

4. สำหรับท่านที่ตอบว่าเห็นด้วย หากการจัดการเรียนการสอนในลักษณะ Downtown Campus มีผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มขึ้น ท่านจะยังคงเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

!

ไม่เห็นด้วย

!

5. ข้อเสนอแนะกิจกรรมที่ควรจัดให้มี.....

.....
.....
.....

6. ปัญหาที่พบในปัจจุบันและต้องการความช่วยเหลือหรือแก้ไข

.....
.....
.....
.....

✧ ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ✧